

Vojne priprave v Turčiji

Obsedno stanje ob bolgarski meji in v Dardanelah - Novi nemški predlogi Turčiji - Turčija izjavlja, da je prvi pogoj za kake razgovore brezpogojno priznanje turške neodvisnosti

Ankara, 23. novembra. Anatolska agencija poroča: Turški ministrski svet je sklenil proglasiti vojno stanje v pokrajinah Carigrad, Kirkareli, Edirne, Tekirgarg, Canakale in Kocali. Vojno stanje bo trajalo mesec dni.

Carigrad, 23. novembra. m. United Press poroča: Turška vlada je proglasila obsedno stanje v vsej Traciji, v carigradskem okrožju in vseh predelih vzdolž bolgarske meje.

Vlada je sklenila razglasiti obsedno stanje tudi v vseh morskih ožinah.

V zvezi z razglasitvijo obsednega stanja v Carigradu in ob Dardanelih se je izvedelo, da bo dosednji poveljnik orožništva v Carigradu imenovan za poveljnika mesta v Carigradu za ves čas, ko bo trajalo obsedno stanje. Prav tako so bili izdani razni ukrepi za omejitev uporabe bencina v prometu taksijev itd.

Včeraj je stopila v veljavo uredba o zatemnjevanju vseh turških mest. Snoči so bile zatemnjene zlasti ulice v bližini pristanišč. Popolna zatemnitev se pa začne 1. decembra.

Berlin, 23. nov. m. Nemški veleposlanik v Ankari von Papen je zopet v ospredju pozornosti svetovne javnosti. V krogih tujih opazovalcev prevladuje mnenje, da ima von Papen, čeprav vedno odklanja vse, kar je v zvezi z njegovo osebnostjo, tokrat izredno važno nalogo na jugovzhodu in bo svoje delovanje razvil takoj po prihodu v Ankaro, kamor je včeraj proti večeru prispel.

Carigrad, 23. novembra. m. Včeraj popoldne je s posebnim letalom priletel iz Solije v Carigrad nemški veleposlanik von Papen. Na letališču ga je sprejel nemški generalni konzul z osebjem ter večjim številom domačih in tujih častnikov. V razgovoru je Papen odgovoril na več vprašanj častnikov. Iz njegovih odgovorov bi se dalo povzeti, da dejansko prihaja z novimi nemškimi predlogi

Turčiji. Taki predlogi pa sicer predstavljajo samo del delovanja slehernega diplomatskega predstavnika. Dalje je na vprašanje turških častnikov, ali je res dal izjavo o odnosih med Nemčijo in Turčijo, Papen odgovoril pritrdilno. Papenova izjava v Berlinu je povzročila v Turčiji veliko zanimanje, ker se je nanašala izključno na Turčijo in na določene predloge, ki jih je ta država lahko dobila od Nemčije. Po teh predlogih naj bi se Turčija

obvezala, da v nobenem primeru ne bo prešla v sedanjo vojno in da bi morda tudi dovolila Nemčiji oporišča na svojih tleh.

Von Papen je nato odšel v mesto, potem pa se je takoj odpeljal z vlakom v Ankaro. Njegova vrnitev vzbuja po razgovorih v Šumavi, Berlinu in na Dunaju veliko zanimanje po vseh balkanskih državah. Pričakujejo, da bo ta teden prinesel nova presenečenja, čeprav dobro poučen krogi v Trčiji

začujejo, da prihod von Papena v ničemer ne more spremeniti položaja na Bližnjem Vzhodu in na Balkanu. V Turčiji so prepričani, da se na Balkanu ne bo nič spremenilo, ker bi vsaka sprememba sprožila dogodka, ki pa jih sila osi gotovo ne želi in sta se jim doslej stalno skušali izogniti. S posebnim poudarkom zatrjujejo, da se Turčija ne bo odrekla svoje neodvisnosti. Z ozirom na bodoči razvoj dogodkov pa pravijo v Turčiji, da mora prva in uvodna točka za vsake razgovore biti brezpogojno priznanje popolne turške politične neodvisnosti.

Von Papen bo takoj po prihodu v Ankaro stopil v stik z vodilnimi turškimi političnimi krogi. Razgovori bodo potekali v ozračju, ki ne bo smelo imeti značaja ultimativnih ali podobnih akcij ali pa več ali manj nesprejemljivih predlogov. — Obisku bolgarskega kralja Borisa pri Hitlerju in sprejemu von Papena pri kralju Borisu včeraj, pripisujejo v Turčiji velik pomen, vendar pa ne v negativnem smislu glede nadaljnjih dogodkov na Balkanu.

Grška vojska vkorakala v Korčo

Podrobnosti o zadnjih bojih za Korčo - Veliki vojni plen - Italijanski umik proti Elbasanu

Atene, 23. nov. o. Reuter poroča: Včeraj popoldne je predsednik vlade Metaxas slovesno razglasil, da je grška vojska vkorakala v Korčo, glavno oporišče italijanske armade za vojno proti Grčiji.

Po vsej Grčiji je zaradi padca Korče zavladalo veliko veselje. Mesta so okrašena z grškimi in angleškimi zastavami. — Angleški poslanik v Atenah je čestital v imenu angleške vlade ministru predsedniku Metaxasu za ta junaki uspeh. Metaxas je v svojem govoru dejal:

«Mi se borimo za našo svobodo, borimo pa se tudi za Balkan in za neodvisnost Albanije.»

Poročajo, da so včeraj zjutraj začele grške baterije s hribov z vso močjo streljati na mesto Korčo. Posebno hud ogenj je bil s hriba Morava, od koder so Grki izvedli silen napad na zadnje italijanske postojanke, ki so se upirale grškim četam. Zaradi

silnega ognja so bile italijanske čete prisiljene na umik in so zapustile za seboj ogromno uporabljivega vojnega materiala. Grške prve čete so zasledovale bežečega sovražnika, jedro grške sile pa je opoldne vkorakalo v Korčo. Albansko prebivalstvo je Grke navdušeno pozdravljalo in vzklikalo grškim četam: »Vaša svoboda je naša svoboda!«

Grško in angleško letalstvo je bombardiralo edino cesto, ki veže Korčo z Elbasanom, da bi preprečilo umik italijanskih oddelkov. Grška poročila pravijo, da je Korčo in njeno okolico branilo pet italijanskih divizij, v katerih so bili tudi bersaglieri, oddelki fašistične milice in pa bataljon strojničarjev, nadalje večje skupine tankov in oklopnih voz. Od divizije »Piemonte« so Grki ujeli več tisoč vojakov.

Zajeli so veliko število tankov, topov in oklopnih voz, katere so takoj začeli uporabljati proti italijanskim četam.

Na epirskem bojišču so včeraj v bojih na nož Grki potisnili zadnje sovražne čete izza Kakavia in tako očistili zadnji konec grškega ozemlja od sovražnika. Grške čete so do sedaj zavzele v Albaniji Korčo, Leskovik in Erzeko na srednjem delu bojišča. Tudi na tem delu grška letala bombardirajo umikajoče se laške čete ter jim razdirajo ceste. Na severu pa prodirajo Grki proti Pogradcu. Grške prednje straže so že blizu mesta. Angleška letala so včeraj bombardirala Pogradec in povzročila več eksplozij.

London, 23. nov. o. Reuter poroča: Grške čete v Albaniji prodirajo zdaj v treh smereh: iz Epira proti pristanišču Santi Quaranta v Otrantski ožini, proti Argirokastru, ki utegne vsak trenutek pasti,

od Korče proti Elbasanu in Valoni, od Prespanskega jezera pa po dolinah vzdolž jugoslovanske meje. Vojska, ki napreduje na levem krilu, je včeraj zajela dva italijanska polka in ogražala pristanišče Santa Quaranta.

Grške čete brez oddiha zasledujejo umikajoče se Italijane, ki puščajo na bojišču vse orožje in opravo, avtomobile, tanke, strojnice, strelivo. Vse orožje Grki takoj začno uporabljati. Grško daljnometno topništvo in letalstvo je povzročilo ogromne požare v vseh albanskih krajih, ki jih doseže. Italijani skušajo tudi sami uničevati zaloge, razen tega pa napadajo njihova skladišča tudi Albanci, med katerimi se vstaja vse bolj širi. Vstaja se spreminja v splošno revolucijo, v kateri sodelujejo celo ženske. Vse albanske luke so prenapolnjene z vojaštvom in bežečimi italijanskimi civilisti. Radio v Tirani neprenehoma opominja, naj Italijani ne izgube glave, češ da gre pri Korči samo za strateški umik.

Vesti 23. novembra

Naš novi vojaški odposlanec na Madžarskem polkovnik Zvonimir Zupančič je bil včeraj v družbi prejšnjega odposlanca Vutkovića sprejet pri državnomu upravitelju Horthyju, pri madžarskem vojnem ministru in načelniku generalnega štaba.

Sovjetska uradna agencija Tass spet enkrat nekaj zanika, ne sicer poluradne vesti nemškega in italijanskega tiska o tem, da je Madžarska pristopila k trojni zvezi z vednostjo in odobravitvijo Sovjetske Rusije. Po trditvi omenjene agencije, ki mora vedno sam zanikovati, te novice v nobenem oziru ne odgovarjajo dejstvu.

Za novega ameriškega poslanika v Franciji je bil imenovan podadmiral William Leahy.

Vrhovni vodja nemških cestnih del general dr. Todt bo te dni dopotoval v Bukarešto in tam dal glavne smernice za delo novih avtomobilskih cest od Bukarešte do Crnega morja in do petrolejskih vrelcev.

»Osvobodeno grško mesto, ki se je vrnilo v naročje domovine«, imenujejo današnji grški listi Korčo. To stališče seveda docela nasprotuje znanemu stališču italijanskega tiska, ki je v začetku spopada zatrjeval, da je glavni namen italijanske vojne akcije proti Grčiji osvoboditev raznih grških mest izpod grškega jarma.

Izgube grške vojske v boju z Italijo so čedalje večje. Grčija je vrgla proti Italijanom najboljše čete. Njen odpor je popolnoma odvisen od angleške oskrbe in kako bo ta oskrba mogla prihajati. Strahovito delovanje italijanskega letalstva neprenehoma veže grške sile in uničuje njihov obrambni sistem, poroča agencija Stefani iz Berlina.

Skupina sovjetskih častnikov je na vabilo nemške vlade prišla v Prago, da se bodo na lastne oči prepričali, kako živi pod nemško oblastjo Češka, bivša varovanka »mogočne slovanske demokracije«.

Romunska kraljica na poti skozi Ljubljano

Belgrad, 23. nov. m. Romunska kraljica Helena je snoči ob 22.30 odpotovala iz Belgrada v Italijo. Na železniško postajo sta jo spremljali knez namestnik Pavle in knežinja Olga s knezom Aleksandrom ter spremstvom. Romunska kraljica je z ekspresom ob 8.15 potovala skozi Ljubljano.

Letalska vojna med Nemčijo in Anglijo

Nočni napadi na zahodno in srednjo Anglijo - Angleški podatki o nemških in lastnih letalskih izgubah

Berlin, 23. nov. Nemško vrhovno poveljstvo poroča snoči: Letalstvo je tudi v noči od 20. na 21. november izvedlo uspešne masševalne napade na London, Birmingham in na vojno industrijo v srednji Angliji ter na pristaniške naprave in industrijske objekte v južni Angliji. Posledica teh napadov so bili mnogostevilni požari. V noči 21. novembra smo vrgli bombe pri ogledih na London in na vojaške objekte južne in jugovzhodne Anglije. Zadeli smo železniške proge in tovarne. Nadaljevali smo polaganje min pred angleškimi pristanišči. V noči od 21. na 22. november se ni nad Nemčijo pokazalo nobeno sovražnikovo letalo. Dve nemški letali se nista vrnila.

London, 23. nov. o. Snočni napad na Anglijo je bil v glavnem usmerjen na mesta v zahodni in srednji Angliji, kjer je bilo povzročeno večje

število požarov, katere pa so gasilci takoj obvladali. Porušenih je bilo več zasebnih hiš, trgovin in drugih stavb. Bilo je tudi večje število mrtvih in ranjenih.

V Londonu, ob reki Mersey in južni strani Anglije je povzročena škoda zelo majhna. Današnje jutranje poročilo pravi, da so nočnej angleška letala bombardirala več mest v Nemčiji, ne navaja pa, katera mesta so to bila in kakšen je bil uspeh. Dosedaj je bilo nad Anglijo sestreljenih 2943 nemških letal, Angleži pa so jih izgubili 825. Polovico pilotov so Angleži rešili, Nemci pa so izgubili 4000 do 4500 pilotov, ki so bili ali ubiti ali pa ujeti.

Angleško letalstvo je do današnjega dne preletelo nad 1.600.000 kilometrov nad nemškim ozemljem, Oceanom in zasledom osamljenim

Nadaljni italijanski načrti v Albaniji - po padcu Korče

Nekje v Italiji. 23. nov. Stefani: 168 italijansko uradno poročilo pravi:

Naše varstvene čete, sestavljene iz dveh divizij, ki so bile v začetku sovražnosti obrambno razporejene ob meji med Grčijo in Albanijo, so se pri Korči umaknile po 11 dnevnem boju na črto zahodno od mesta. Korčo smo izpraznili. V tem času so se razvijali srditvi boji. Naše izgube so občutne, a prav tako tudi izgube sovražnika, ki so morda še občutnejše. Naša ojačenja se zbirajo na novi črti. Kljub zelo slabim vremenskim razmeram je naše letalstvo sodelovalo s četami in bombardiralo nekatere sovražnikove objekte.

Rim, 23. nov. m. V zvezi z vojaškim položajem na grško-albanskem bojišču poročajo, da je treba pričakovati novih večjih dogodkov in sprememb. Vojaske strokovnjak lista »Corriere Padano« misli, da je treba pričakovati zbiranja italijanskih čet v Albaniji, tudi je treba pričakovati inšpekcijskega potovanja vojaških poveljnikov, da se bodo podrobno seznanili s terenom. V Albaniji se zbirata dve armadi in več divizij, natančni obseg teh operacij pa je vojaška tajnost. Poveljnik italijanskih operacij v Albaniji general Soddu bo potreboval precej časa za izvedbo svojih novih načrtov.

Belgrad, 23. nov. m. O včerajšnjih bojih na grško-albanskem bojišču poročajo iz Bitolja še naslednje podrobnosti:

Ozemlje okrog Korče je nad vse ugodno za četniško vojno in zato moderno opremljena vojska ne more razvijati tukaj svojih hitrih operacij. Iz-

gube so velike na obeh straneh. Italijansko vojaško poveljstvo je zaradi tega, da bi našlo ugodnejše postojanke zahodno od Korče in da bi dobilo tla, ki bodo operacije sodobne vojske primernejša, odredilo svojim četam, da se z Morave in Zvezde umaknejo na postojanke v zahodni smeri. Umik italijanskih čet so varovale motorizirane čete. Nekateri znaki dovoljujejo sklep, da bodo Italijani začeli s protiofenzivo.

Vojaški vzroki umika pri Korči

Grški uspeh je omogočil spretno poveljstvo, izvedba mobilizacije ter angleška pomoč

London, 23. nov. o. Reuter poroča: Posebni dopisnik »Daily Telegrapha« iz Aten poroča o italijanskem porazu pri Korči in pravi, da je italijanski načrt, po katerem so hoteli Italijani prerezati Grčijo s prodorom do Soluna na dvoje, spodletel zaradi naslednjih vzrokov:

1. Grško vrhovno poveljstvo je s čudovito spretnostjo spremenilo svoje razporeditve, brž ko je zvedelo za italijanski načrt ter se okoristilo z vsakim sovražnikovim gibom.

2. Grčija je z vso naglico izvedla mobilizacijo, kar so Italijani smatrali za nemogoče. Italijani te mobilizacije niso mogli preprečiti.

3. Grško prebivalstvo je z veliko požrtvovalnostjo sodelovalo z vojsko pri zagotovitvi preskr-

be vojaštva na fronti takoj v začetku operacij, ko dovoz še ni bil urejen.

4. Italijansko poveljstvo in italijanska vojska sta bila trdno prepričana o bliskovitem uspehu vseh operacij, zaradi česar ju je grški protinapad popolnoma presenetil. Italijansko poveljstvo ni imelo pripravljenega nobenega načrta za morebitno obrambo albanskih postojank, računalo je, da bo šla stvar tako naglo kakor v Franciji, češ da se preživeli in propadli grški narod ne bo mogel upirati naskoku mlade, moške sile.

5. Anglija je takoj poslala Grčiji vso možno pomoč in jo pošila naprej. Ni dvoma, da je poleg grškega junaštva igralo odločujočo vlogo tudi angleško letalstvo.

Bolgarske zahteve po Macedoniji

Mučna razprava v bolgarski zbornici - »Bolgarija doživlja usodne trenutke«

Sofija, 22. nov. o. V bolgarski zbornici je včeraj popoldne v imenu vladine večine govoril poslanec Peter Dumanov o bolgarski zunanji politiki, in poudaril, da odnosi Bolgarije do Jugoslavije ne bodo redni dotlej, dokler se ne reši vprašanje Makedonije. Dumanov je napadel tudi Grčijo zaradi Trakije in Makedonije ter dejal, da je nad 2 milijona bolgarskih duš izven bolgarskih meja. Južna Dobrudža je zares bleščeč dragi kamen na bolgarski kraljevski kroni, toda na to krono morajo priti tudi še drugi dragi kamni, med katerimi je najsvetlejši Makedonija. Za njim je dobil besedo bivši predsednik vlade Mušanov, ki je dejal med drugim: Na sestanku med kraljem Borisom in kanclerjem Hitlerjem je bilo govora o stvarih, od katerih morda ne zavisi samo usoda Bolgarije in bolgarskega naroda, temveč vse Evrope. Po tem sestanku bi vlada morala dati kako izjavo, toda tega ni storila. Ničesar ne vem o teh razgovorih. Ne vem, če nas ta sestanek ne bo vrgel v kri. Bolgarskemu ljudstvu so danes zamašena usta, cenzura pa prepoveduje celo objavljati govore narodnih poslancev. Zahtevam pojasnila, ali je Bolgarija za mir. Jaz trdim, da naš narod je za mir. Vem, da se v šestih mesecih politika lahko spremeni, zlasti danes, ko se osvaja celotna država v dveh dneh. Strah me je pred vsako pustolovščino. Toda če bi nastopil primer, da nobene možnosti za ohranitev miru ne bi bilo več in če bi stali pred vojno, potem naj o tem odloča narod. Zelo razburjen je koncil Mušanov svoj govor ter pokazal z roko na ministre: »V teh dneh je njihova odgovornost večja kakor odgovornost nas, ki ne vemo, kaj se dogaja.«

Govor Nikole Mušanova je zapustil globok vtis ne samo na poslance vladne večine, pač pa

tudi na vse druge poslance, ki so ga pazljivo poslušali. V njihovih obrazih je bila videti resnost. Ze iz samega ozračja se je čutilo, da Bolgarija doživlja usodne trenutke.

Včerajšnje italijansko vojno poročilo znova potrjuje, da italijansko vrhovno poveljstvo poroča vedno po pravici in nikdar ne skriva stvarnega položaja, naj bo kakršen koli, poudarjajo po poročilu Agencije Stefani rimski krogi.

Pozor! Ob 16. in 19. uri zadnjikrat odlična ameriška komedija

Polnoč

Izborna zabava, salve smeja! — V glavnih vlogah Claudette Colbert, Don Ameche

Zvečer ob 21. uri premiera monumentalnega francoskega vefilma

OBALA V MEGLI

Nesrečna ljubezen mladega pobeglega legijonarja — film, ki bo vsakega pretresel s svojo silno tragiko. Višek filmske tehnike. — Mojsirski režija. — Znameniti igralci: Jean Gabin, Michele Morgan, Michele Simon

Kino Matica, tel. 22-41

„Mali lord“ - v ljubljanski drami

Ljubljana, 23. novembra. Včeraj popoldne je bila v Dra i prva premiera mladinske igre. Letos je prišlo na spored kot prvo delo te vrste — slika iz življenja v treh dejanjih »Mali lord«. Delo je najprej izšlo v povesti že pred desetletji, naša »Drama pa bo tokrat nudila mladini igro, ki bo zanj precej trd oreh; takih zgodb o revnih otrocih, ki naj čez noč postanejo dediči bogatih plemičev in grofov, je mnogo v literaturi, prav to delo pa je od dosedanjih obdelav to snovi krenilo nekoliko naprej in je tudi precej nenavadno. Osnovna nit o otroku, ki ga revščina oplemenituje in bogastvo ne pokvari, je dobro podana, vendar pa je na odr predložitelj delo od tega okvira dohajanja. Tako je mestoma delo za otroke skoraj dolgočasno.

»Mladega lorda« je igrala Simčičeva. Na žalost je vloga preveč šibko obdelana, da bi mogla igralka pri njej pokazati tisto, kar smo že mogli pohvaliti pri tej mladi igralki. Zelo prijetno pa je

vplivalo, da svoje vloge nikjer ni čez mero podčrtavala in da jo je podajala mirno, premočrno in brez poudarkov, kar je v glavnem najbolj rešilo prikupnost vloge same. Še mirnejše podajanje besedila bo vlogi še bolj v prid.

Ostale dodatke vseh mladinskih iger so podajali dobro zlasti Daneš, Šaričeva, Sever in Skrbinek. Na njih nazadnje leži vsa dramatika te zgodbe in v posameznih vlogah ne bi bilo odveč, če bi bile podane še bolj drastično. Zgodba je mestoma zelo enolična in zato vložki take vrste ne bi bili v breme zlasti pred občinstvom, kateremu je delo namenjeno. Velik mojster v kratkem delu nemega dela svoje vloge je bil v tem oziru tudi Sever.

Režija ni pokazala kakih posebnosti, tudi scenarija je bila zvesta samo času. Če bi delo samo dopuščalo nekoliko fantazije, bi to zelo reševalo »Mladega lorda« pred drobnim občinstvom, ki bo skušalo izlučiti svoj nauk iz te odrske zgodbe.

Ljubljana od včeraj do danes

Prosvetni večer

Včeraj zvečer je Prosvetna zveza priredila svoj letošnji tretji prosvetni večer, ki je bil namenjen proslavi 140-letnice šola A. M. Slomska. Lepa prosvetna večera se je udeležilo precej občinstva, ki je z zanimanjem sledilo pestremu sporedu.

Otroški zborček je za uvod zapel pesem A. M. Slomska: Zapuščena sirota in pesem Šolarček mlad. Potem je bila lepa recitacija. Kot tretja točka je sledilo petje slovenskih narodnih pesmi, ki so jih lepo zapele sestre Finkove. V zadnji točki sporeda pa nas je z življenjem in delovanjem Slomskega seznanil dr. Vinko Brumen. Njegovo izčrpno predavanje o velikem Slomsku so pojasnjevale še mnoge številne skriptne slike.

Ali ne bi bilo prav

ko bi mestna občina svojim delavcem dala nalog, da bi med postavljenimi količk pred pošto, napejlali veržice? Količki res je precej časa stoji, vendar so, tako postavljeni kakor so sedaj, povsem brez pomena. Če bi bile veržice napete, bi se peščenice okrog pošte vse bolj v redu razvijale. Sedaj pa je okrog pošte, posebno na oglu nove Batove palače, pravi nered. Posebno zvečer, ko hite ljudje iz uradov, dijaki pa iz šol je pred pošto pravi dirandaj. Vse hiti, koraki čez cesto kakor nanese in le velika sreča je, da se ni tod že zgodila kakšna večja nesreča. Želeži bi bilo, da mestna uprava da napeljati veržice in na Aleksandrovi cesti označiti, ali z belo črto, ali pa s tablicami iz medi, prehode, kot je bilo to že napravljeno v Prešernovi in Selenburgovi ulici. Po tej ureditvi bodo vsi prehodi ob središču mesta točno označeni, tako da ne bo moglo priti kmalu do kakšne nesreče. Pa tudi kolesarjem in avtomobilistom bo s prehodi zelo ustreženo, ko jim ne bo treba na vsakem koraku paziti, kdaj jim bo kak otrok skočil pod kolesa vozila.

Spet suknje in plašči

Ker trka zima na vrata in obeta biti huda, vsaj tako pravijo vremenski povedovalci, si oni, ki imajo denar, hite zalagati s kurjavo in obleko, oni pa, ki denarja nimajo in so nagnjeni k tatvini, pa te dni izrabljajo vsako priliko, da se oskrbe s perilom, obleko, ponajveč pa s plašči in suknjami. To obleko izmakajo predvsem iz nezaklenjenih podstrešij in iz predsob. Tako je bila na Tržaški cesti ukradena iz veže pelerina s kapuco, ki pa ni bila kaj vredna. Lastnik jo sam ceni na 150 dinarjev. — Rjav usnjat plašč je bil ukraden Rogel Tereziji iz nezaklenjene kleti v Strossmajerjevi ulici. — Precej perila je neznan umovnik odnesel v Verovškovi ulici Francu Lukcu v skupni vrednosti 500 dinarjev. Perilo je pobral kar z vrvi, ko se je sušilo.

Delavnost kolesarskih tatov

kar noče prenehati. Iz dneva v dan dobiva ljubljanska policija prijave raznih tatvin koles, ki izginjajo z nezaklenjenih dvorišč, ponajveč pa iz pred raznih gostiln, kjer puste kolesarji svoja kolesa brez vsakega nadzorstva, največkrat kar nezaklenjena. V teh dneh izrabljajo tatovi zadnje prilike za svoj posel in izmakajo vse, kar jim pride pod roke. Morajo si pač nakopiti zalogo za zimo, posebno kolesarski tatovi, ki bodo kolesa pozimi gotov predelovali, da jih bodo spomladi »dali na trg« kot nova in jih drago spravili v denar. Kolesarski tatovi iščejo svojih žrtev posebno med ljubljanci, saj je znano, da so vprav ti na svoja kolesa najmanj pazljivi. — Ko bo zima tu, ko bodo ceste zasnežene, bo konec tatinske kolesarske podjetnosti, ki je bila letošnje leto prav živahna. Zadnje dni je bilo ljubljanski policiji javljenih spet nekaj kolesarskih tatvin v vrednosti okrog 4000 dinarjev.

Okostnjak v gozdu - nema priča skrivnostnega zločina

Maribor, 22. novembra. V gozdu, nazvanem Stropnica v Šmarskih Cirkovcih, so odkrili ljudje strahotno najdbo, o kateri se bo v tamošnjem kraju tudi še v kasnejših rodovih pripovedovalo; kraj, kjer so jo našli, pa bo ostal vsem v spominu kot mesto groze in strahu. Ko je podiral delavec Jožef Povh iz Cirkovcev v gozdu Jeromele Videmšek drevje, je našel z mahom prerastel kup smrekovih hlobov, ki so bili že močno prepereli. Hlobo je razmetal, med njimi pa je ležalo razpadlo človeško okostje. O najdbi je Povh takoj obvestil lastnika gozda in sosedo, ki so poslali po orožnike. Pri preiskavi se je ugotovilo, da obstoja okostje iz lobanje, 4 reber, 1 lopatice, 1 ključne kosti ter ene nadkolenice, vse ostalo pa so verjetno razvlekli že gozdne zveri, ki so imele med hlobo dohod k truplu ter so ga hodile trgati. Poleg okostja pa se je nahajal en jermen, kos robca in polovica nogavice ter zadnji del podloge na telovniku, zraven pa nekaj pramenov plavih las. Vse okostje je bilo že gnilo ter je razpadlo, kar priča, da je ležalo v gozdu že najbrže več kakor leto dni. Okostje je bilo po-

Nesreče

V bolnišnico so prepeljali hudo poškodovanega trgovca Jožeta Šutarija, ki se je ponesrečil na višmarmem kolodvoru. Peljal se je v četrtke zvečer z gorenjskim vlakom, pa je pri počasni vožnji na postaji Vižmarje padel iz vagona. Pri padcu se je precej poškodoval po obrazu in rokah, kar bo zahtevalo daljšega zdravljenja.

Golobica Leopold, brezposelnaj ključavničar iz Gradca pri Litiji je moral po pomoč v bolnišnico, ker je imel zlomljeno nogo, pa ni prišel takoj v bolnišnico, da bi mu dali nogo v mavce.

V Dobriču na Dolenjskem so fante streljali z mošnjakom, ki pa je na nesrečo prej eksplozivni kakor so fante pričakovali. Pri tej priliki se je dogodila težka nesreča, ko je ves naboj bušil v obraz 25 letnemu fantu Viljemu Šušteršiču in ga hudo poškodoval. Najbolj mu je naboj poškodoval oči, vendar pa ni nevarnosti, da bi fant izgubil vid.

Dremelj Matevž, trgovski potnik, sedaj brezposeln, je na cesti tako nesrečno padel, da si je pri tem nalomil kost na desni nogi.

Kako nevarno se je obešati na vozove, si bo prav gotovo zapomnil Peterlin Jože, ki je star komaj 10 let in doma od št. Ruperta na Dolenjskem. Kakor imajo otroci pač navado, se je tudi mali Jožek rad obešal na voz. Pri svojem zviranju je pa tako nesrečno padel, da mu je šlo kolo čez levo nogo in roko. Pri tem mu je kolo zlomilo nogo, dočim nima na roki večjih poškodb. Tudi njega so reševalci prepeljali na zdravljenje v bolnišnico.

Sicer so pa imeli reševalci vso noč precej dela, saj so opravili 21 prevozov.

Pobegnil od doma. Komaj 13 let mu je, pa je že pobegnil od doma in odrajal vsaj za nekaj časa, dokler ga ne dobe orožniki, v širni svet. Piše se Peve in je doma iz Kamnega vrha št. 3, pošta Šmartno pri Litiji, občina Primskovo. Fante, ki zna tudi kaj izmakniti, je srednje postave, oblečen v zelen križast in raztrgan površnik, na glavi ima klobuk. Kdor koli bi videl opisanega fanta, naj to takoj javi najbližji orožniški postaji ali pa njegovim staršem na naslov: Alojzij Pave, Kamni vrh št. 3, pošta Šmartno pri Litiji, Primskovo.

Stroga sodba za razpečavanje bankovca

Maribor, 23. novembra.

Poročali smo danes v »Slovenskem domu« o sodni razpravi proti 37 letnemu posestniku Ignacu Kristoviču iz Rač, ki se je pred malim senatom zagovarjal zaradi razpečavanja ponarejenega denarja. Kristovič si je dne 22. septembra t. l. izposodil od Franca Kende v Mariboru znesek 20 din. Naslednjega dne mu je dolg vrnil na ta način, da mu je dal bankovec za 500 din, katerega je potem Kenda zamenjal v neki trafiki. Ko je trafikant poslal bankovec v glavno tobačno zalogo, so tam ugotovili, da je ponarejen. Na ta način so izsledili Kristoviča, ki pa se je zagovarjal, da je pobral ta bankovec v neki gostilni v Mariboru, kjer je padel nepoznanemu pivcu iz žepa. Sodišče pa Kristoviču njegovega zagovora ni verjelo, temveč je bilo prepričano, da spada Kristovič v tako imenovano verigo razpečevalcev ponarejenih bankovcev, brez katerih ponarejevalci ne bi mogli spravljati svojih izdelkov v promet. Teda, ko so Kristoviča prijeli, je bila znana afera s ponarejenimi 500 dinarskimi bankovci, ki je spravila za zamrežena okna mariborske jetnišnice nad 50 ljudi, v polnem razmahu. Sodišče je bilo mnenja, da je tudi Kristovič imel zveze s ponarejevalci ter je delal na njihov račun. Obsodilo ga je na 1 leto in 2 meseca robije ter na tri leta izgube častnih pravic.

loženo med štiri smrekove hlobo, ki so ga ob vsaki strani pokrivali, ob glavi in vnožju pa je bila ta »grobniča« izdelana s kamni. Že ta okolnost glede lege trupla in polajanja, v katerem so ga našli, so dokaz, da mrtvec ni ostal slučajno v gozdu, temveč ga je moral nekdo nalašč položiti med hlobo ter ga zadelati s kamenjem. Poleg tega je manjkala tudi skoraj vsa obleka, ki gotovo še ni strohnela, kar dokazuje najdba zgoraj navedenih oblačilnih predmetov, ki so bili še dosti dobro ohranjeni. Prav tako ni bilo zraven nobenih papirjev in sploh ničesar drugega, kar bi dalo kakšno podlago, da bi se lahko sklepalo, kdo je pokojnik in kako je to okostje zašlo v te gozto zaraščene gozdove. Zdravnik, ki je potem okostje v mrtvašnici pregledal, je izrazil domnevo, da je to možki starosti 30—35 let ter visok 165 cm. Po njegovem mnenju je ležalo okostje v gozdu najmanj leto dni. — Med domačini je najdba seveda sprožila celo množico govorov in domnevanj, vse pa se strinja s tem, da je to okostje nema priča skrivnostnega zločina, ki je bil v gozdu izvršen na neznanem človeku, katerega dosedaj nihče ni pogrešil.

Na trgu dosti perutnine in zelenjave

Ljubljana, 23. novembra. Današnji trg je bil zelo dobro založen. Že v zgodnjih urah se je pričel polniti Krekov trg s praznimi vozički, na Vodnikovem trgu pa so postavile prodajalke na klopice polne jerbasa in koše. Prednjačila je zelenjava. Solata endivija je veljala 0,75 din. V teh toplih dneh gospodinje rajši kupujejo solato kot pa kislno zelje in so se tožile prodajalke s kislim zeljem, da ga prodajajo za vsako ceno, samo, da ga spravijo v denar. Ob robu perutninskega otoka je danes veljalo zelje od 2,75—3 din, kislja repa je bila še cenejša in je veljala 1,50—2 din kg. Tudi ostale prodajalke s kislim zeljem so danes znižale ceno in so prodajale kilogram po 3—3,50 din. Poceni je pesa in je gospodinja dobila že 10 kosov za dinar. Kosi so bili sicer majhni, vendar je ta količina že zadostovala za okusno salato. Merica motovila je veljala dinar. Enako ceno ima merica špinace, ki jo gospodinje rade kupujejo. Kilogram češnja velja 10—12 din, kilogram čebele od 1,75—2 din. Hrenove korenine so prodajale prodajalke po dinarju, večje kose dražje.

Novost je bila danes na perutninskem trgu. Že dal časa so bile stalne pritožbe, da je pri perutnini veliko prekupevanje, ki močno podražuje blago. Zaradi tega je tržno nadzorstvo ločilo branjke s perutnino od kmečkih prodajal. Branjke so se preselile na spodnji del tržnega otoka pri semenišču, kmečke prodajalke pa na gornji del tržnega otoka pri Mahrovih hiši. Danes je bilo na trgu zelo mnogo perutnine. Lep par piščancev je veljal 30 din, kokoši pa od 30—35 din. Pri daljšem pogajanju je lahko gospodinja dobila perutnino še ceneje. Pri tako ceneni perutnini se gospodinjam mnogo bolj splača kupovati te vrste meso, kot pa dražje svinjsko ali telečje meso. Jajso vedno dražja in so danes bila že po 2 din.

Celjske novice

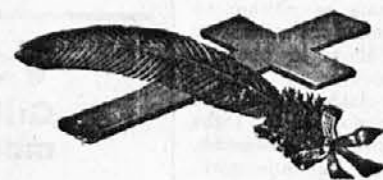
Celje, 23. novembra.

Otroka je izropala na ulici. Snoči se je pripetilo na ulici v Celju izredno razburljivo dogodek. 62 letna Marija Š., postrežnica iz Celja je na ulici zadržala 5 letnega otroka ki je šel v trgovino kupovat potrebščine. Iztrgala mu je iz rok kovance za 50 dinarjev in zbežala. Celjska policija je nasilno aretirala in jo izročila sodišču. Ženska je znana pijanka in je denar zapila.

Pokolj v Koblju pri Oplotnici. V Koblju pri Oplotnici je prišlo v gostilni Vahtarja Jožeta do pretepa med delavcem Sevskom Henrikom, iz Planine pri Zrečah in Slatinekom Petrom iz Modriča pri Oplotnici radi nekega dekleta. Sevske je zabodel z nožem Slatineka in mu razparal trebuh, tako da so mu izstopila čreva. Ranjenicu je nujno prvo pomoč banov. Zdravnik dr. Ravnikar, ki je takoj odredil prevoz v mariborsko bolnišnico. Slatinekovo stanje je zelo resno.

ARANŽERSKA RAZSTAVA, na kateri je pokazan uspeh aranžerskega tečaja, je odprta samo še do jutri večer v bivšem Kinu Tivoli. Vabimo vse gg. trgovce, trg. nameštence in meščanstvo, da si to razstavo ogledajo. Vstop je prost. — Društvo izložbenih aranžerjev.

Slikar Božidar Jakac bo v nedeljo ob 11 dopoldne v Jakopičevem paviljonu odprl razstavo svojih najboljših del. Razstava bo obsegala portrete in pokrajinske motive iz ljubljanske okolice, Bele Krajine, Prekmurja in Madžarske.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je naš iskreno ljubljani sin, soprog, oče, oziroma brat, gospod

Adamič Vekoslav

veletrgovec in poručnik v p.

v soboto, dne 23. t. m. ob 8 zjutraj, previden s tolažili sv. vere, mirno in Bogu vdano umrl.

Pogreb draga pokojnika bo v ponedeljek, dne 25. novembra 1940 ob 3 popoldne, izpred hiše žalosti Sv. Petra cesta 31 na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 23. novembra 1940.

Adamič Helena, soproga;

Helica, hčerka — Gojko, Ivo, Stojan, sinovi — Barbara Adamič, mama — Anton Adamič, industrijalec in veletrgovec, Ivana Adamič poročena Rudolfi, Julči Adamič poročena Grčar, Mici in Betka Adamič, bratje in sestre ter ostalo sorodstvo.

Spomnili so se družin s številnimi otroki V Franciji bo 75.637 družin oproščenih zapuščinskih taks, ker imajo vsaj po tri otroke

Francoski finančni minister je zadnjič na seji ministrskega sveta stavil zelo zanimiv in pаметen predlog, oziroma že kar zahtevo, da mora vlada čimprej posvetiti vso pozornost vprašanju, ki se nanaša na zapuščinske takse in na vse, kar je v zvezi z zapuščanjem premoženja dedičem. Vlada je spoznala nujnost tega Bouthillierovega predloga in je o omenjenih stvareh tudi že razpravljala. Gre predvsem za to, da se znižajo zapuščinske takse družinam, ki imajo večje število otrok. Sprejeti so bili glede tega tudi že nekateri sklepi.

V bodoče bodo tiste družine, ki imajo več kot dva otroke, zapuščinskih taks popolnoma oproščene. Na ta način se bo preprečilo tudi razkosevanje zapuščine, ker se je moralo doslej dostikrat zgoditi vprav zaradi tega, ker so družine s številnimi otroki morale plačevati visoke zapuščinske takse. Odslej bodo ta denar v celoti lahko porabile za izplačilo zapuščinskih deležev tistim dedičem, ki ne bodo imeli doma. Obenem pa bodo dani — in to je prav za prav glavni namen teh sklepov francoske vlade — ugodnejši pogoji, da si bodo družine upale imeti več otrok in se jih ne bodo tako branile, kot so se jih dozdaj.

Tistim družinam, ki imajo samo po enega otroka, ali pa še tega ne, pa se bodo zapuščinske

takse znatno povečale. Za one, ki imajo po dva otroke, bodo ostale takšne kot so bile dozdaj. Družine s tremi in več otroki pa bodo odslej smatrali kot takšne, ki zares izpolnjujejo socialno dolžnost in ki povečujejo narodno skupnost. Zato bodo zanje veljale vse ugodnosti novih ukrepov. Pri zapuščini do 500.000 frankov bodo popolnoma oproščene taks. Ta temeljna vsota oproščenih taks se bo povečala za 100.000 frankov za vsakega nadaljnjega otroka.

Največjo korist od novih ukrepov bodo imele predvsem uradniške in obrtniške družine. Prizadeji pa bodo ti novi ukrepi edino manjše število veleposestev.

Statistični podatki kažejo, da bo popolnoma oproščenih zapuščinskih taks 75.637 družin. Priporočamo, da bodo imeli novi ukrepi tudi to dobro stran, da se bo začelo v družinah s številnimi otroki tudi večje varčevanje, kot pa je bilo to dozdaj, poleg tega pa tudi dosti več veselja do dela, ker se bo vsak zavedal, da bo to, kar si bo pridobil, lahko vse zapustil svojim otrokom, in mu ne bodo požrle visoke takse.

Vidimo, da so se na sejah francoske vlade začeli meniti o pametnih stvareh, o takšnih, ki Francijo še lanko, čeprav počasi, rešijo iz globokega prepada, v katerega je padla v političnem, gospodarskem in socialnem oziru.

Na razdejanih pobočjih nemirnega Vezuva, ki je zadnjič spet močno bruhal. Takoj so prihiteli tja iz vseh krajev poročevalci raznih časopisov in fotografi, da bi javnosti lahko postregli z verodostojnimi poročili in izvirnimi slikami o tem novem izbruhu ognjenika nad Napolijem

Amerika misli že na varnost svojih industrijskih in prometnih naprav

Sedanja vojna je totalitarna, celostna. Kar nič ni podobna prejšnji svetovni, čeprav je od tedaj preteklo šele komaj 25 let. Sedanje vojskovanje ne pozna več bojnih črt, za katerimi bi se zbirali obe sovražni vojski za spopad. Bojišče ni več omejeno na ozek pas, na katerem naj bi se boj tudi odločil, pač pa tudi na vse zaledje. Zato se je tudi tu treba drugače pripraviti, kakor pa so se pripravljali v prejšnjih vojnah. Vsak trenutek se lahko zgodi, da prilete sovražna letala in opravijo svoje uničevalno delo nad vojaškimi in nevojaškimi cilji. Kdo danes med temi sploh še kaj izbira, ko pa že gre za takojšnje povračilne napade, kakor pravijo celo uradna poročila.

V državah, ki so danes v vojni, so za varnost civilnega prebivalstva zelo poskrbeli, razen tega pa tudi za varnost najraznovrstnejših naprav, ki so življenjske važnosti. Zdal pa slišimo, da tudi že v Ameriki, ki se danes sicer še ne vojskuje, pripravljajo takojšnje »civilno zaščito«, ki bi njeni člani varovali industrijske in prometne naprave pred morebitnim sovražnim napadom. Pomočnik ameriškega vojnega ministra, Robert Patterson, pripravlja organizacijo posebnih oddelkov civilne zaščite, ki naj bi v vojnem času imeli nalogo stražiti najvažnejše ameriške industrijske in prometne cilje. V zvezi s tem je Patterson spomnil, da v sedanji vojni ni nobenih bojnih črt in bojišč v tistem smislu kot v prejšnjih vojnah, pač pa da vsak trenutek lahko sovražna letala izvedejo najhujši napad na sto ali več kilometrov od teoretičnega bojišča oddaljeno mesto ali vas.

Leta 1942 bo Amerika v vsakem oziru pripravljena

V New Yorku je v klubu »Lotos« v svojem predavanju povedal general Dram, da Amerika ne more biti pred začetkom leta 1942 gotova z oborožitvijo. Šele tedaj bo Amerika v vsakem oziru pripravljena, in če bo treba, tudi za napadalno vojno.

Za zadostno pripravljenost so izdani že vsi potrebni ukrepi. Amerika bo imela konec leta 1941 1.500.000 najboljše opremljenih vojakov, ki bodo tudi takoj sposobni za ravnanje z mehaniziranim orožjem. Do tega časa bodo uvedli takoj imenovano narodno stražo, kakor tudi redno vojsko in bodo izurili vedno več mladih Američanov.

Za vzdrževanje dveh milijonov ljudi in za opremo vojske je ameriški senat odobril potreben denar. »Vojna nas je naučila, da je ofenziva v sedanjem načinu vojskovanja največje važnosti in da je pobuda postala zopet odločilna stvar na bojnem polju«, je končal svoje predavanje general Dram.

CONTINENTAL

na ugodne mesečne
obroke

IVAN LEGAT

Ljubljana, Prešernova 44
Maribor, Vetrinjska 30

Dve Franciji – Petainova in de Gaullejeva Stare Francije ni več, nihče pa ne ve, kakšna bo nova

Po zlomu Francije ima Francija dve vladi: vlado, ki velja za uradno in vlado uskoškega generala de Gaulle, ki se bori naprej in zdi se, da se javno mnenje vedno bolj nagiba na njegovo stran. Koliko pristašev ima, je seveda težko ugotoviti. Nekateri pravijo, da ima general na svoji strani tri četrtine, druga pa, da četrtino naroda. Najbrže bo res, da se njegovi pristaši delijo na več slojev. Kmetu in delavcu je všeč človek, ki se bori naprej in noče položiti orožja. Ti mislijo, da ima general de Gaulle prav, toda oni hočejo mir in zaslužek. Drugače pa je s poklicnimi vojakmi, častniki in podčastniki ter z inteligenco. Govori generala de Gaulle so zanje pravi užitek in mnogi jih je že uteklo k de Gaulleu. Zgraditi hočejo novo Francijo na geslu: čast in domovina. Od tega gibanja pričakuje večina Francozov boljše bodočnosti.

Delavstvo je bilo močno razočarano, in sicer zaradi gmotne bede. Toda tudi drugim slojem se ne godi nič boljše. Pravi vzrok pa je globlji. Delavci mislijo, da so vojno in čas pred vojno izkoristili nekateri za to, da so zasluževali delavski razred. Ne žaluje za štridesetnim delovnim tednom — večina je videla, da je to nemogoče — ampak se boje, da ne bi prišle v nevarnost njihove socialne pridobitve. Po ukazu Moskve so se komunisti izjavili proti vojni. Socialisti pravijo, da je bilo čisto v redu, da je vlada nastopila proti komunistom, toda oblasti so preveč samovoljno in preširoko razumele pojem komunistov in so nastopile tudi proti ljudem, ki z Moskvo in komunizmom niso imeli nobene zveze. Po drugi strani pa vlada ni nastopila proti saboterjem, ki jih je bila priprla ljudska fronta, ampak jih je spustila na svobodo.

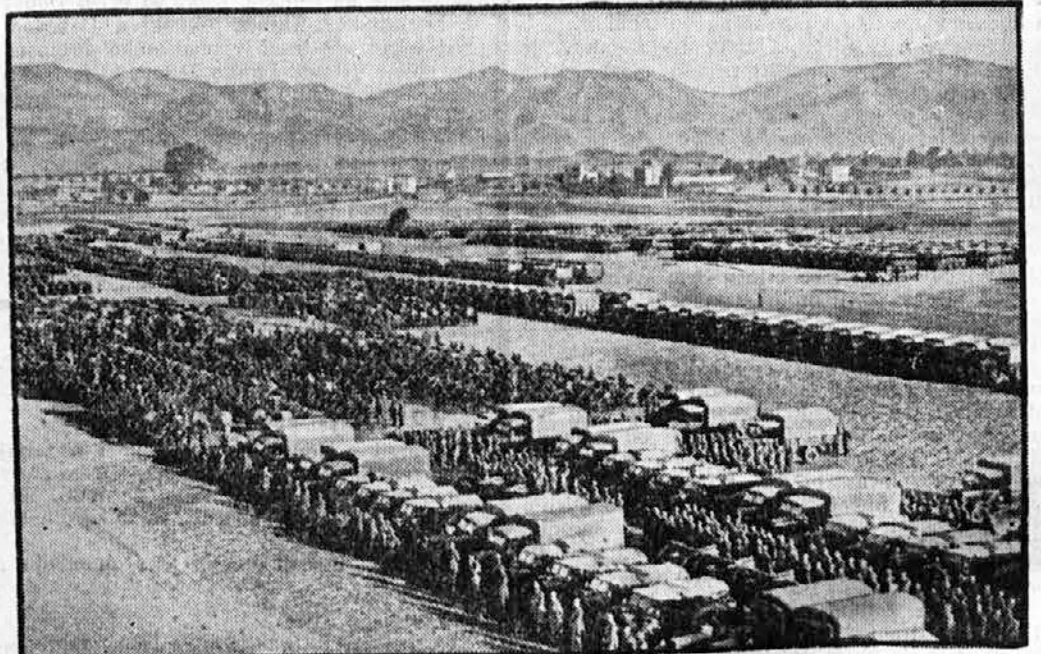
O pomanjkanju življenjskih potrebščin in bedi beguncev se je že mnogo pisalo. Primanjkuje tudi

»Če bi vedel, da Poljska ne bo vzdržala ...«

Matin prinaša celo vrsto zelo zanimivih podrobnosti s tajnih sej odbora francoske skupščine in senata v marcu in aprilu letos. Na eni teh sej je tedanji letalski minister Guy Lachambre izjavil, da Francija septembra 1938 zato ni napovedala vojne, ker ni imela na razpolago nobenih modernih bombnikov. Kot glavnega krivca francoske vojne politike označuje list Daladiera, za katerega pravi, da je bil tak človek, ki je mislil, da vse ve in da vse vnaprej vidi. Ko je zunanji minister George Bonnet 22. avgusta ponovil sporočil Daladieru, da bo naslednjega dne podpisan nemško-sovjetski nenapadalni pakt, mu je Daladier odgovoril: »Za bodeče te prosim, da me pustiš spati in mi ne sporočaš takšnih neumnosti.«

Obveščeni narodni poslanci so vedeli, da za krinko diktatorja, za katero se je skril Daladier, tiči reven človek, ki ni vedel, kako bi se osebno rešil iz zagate, v katero je potegnil tudi Francijo. Ti poslanci so prav tako vedeli, da je maršal Petain, katerega je Daladier v začetku vojne poklical k sodelovanju, po proučitvi stanja učinkovitosti vojnega materiala odgovoril: »Kako si upate v takih okoliščinah iti v vojno.«

Končno so sprevidel, ko jim je Daladier pred parlamentarnim odborom za narodno obrambo rekel: »Če bi vedel, da Poljska ne bo vzdržala, ne bi napovedal vojne.«

Italijanske čete z afriškega bojišča, ki čakajo na povelje za odhod.

NISMO EDINI

Roman
podeželskega zdravnika 20

»Vidite, gospod doktor, ničesar nisem prinesla v hišo, ničesar ne nesem iz nje...«

»Ne govorite tako. Prinesli ste veliko, čeprav samo za nekaj dni. Moj otrok je bil zaradi vas srečen in jaz vam tega ne morem s ničemer povrniti.«

Premolknil je za nekaj trenutkov in bilo mu je nerodno, ko je čutil na sebi dekletov globoki, hvalečni pogled. Ni pustil, da bi ga ganotje premagalo in je naglo dejal:

»Pazite, kaj vam bom zdaj povedal. Ob osmih se bova dobila na koncu glavne ulice. Pridite tja tako, da vas ne bo nihče videl. Jaz bom tam čakal s kolesom in vas bom odpeljal do sosednje postaje. Ni daleč. Stali boste zadaj na kolesu. To bo smešno, kaj, Leni?«
Zdravnik se je skušal šaliti, da bi se izognil posilavljanju, ki bi mu bilo mučno in neprijetno, in pa da bi prestrašeno dekletu malo opogumil.

Segla sta si v roko. Leni je hotela nekaj dejati, toda zdravnik se je hitro obrnil in odšel.

Še dobro uro, pa je začel padati mrak in z mrakom se je začela gostiti megla. Leni je čakala pri oknu, dokler je še videla obrise hiš na oni strani ceste. Ko se je vse stemnilo, je vzela svečo, se ozrla po sobi, v kateri je mislila, da bo vsaj za nekaj časa mir, potem pa tiho in previdno odšla po temnih stopnicah, ne da bi se poslovala od koga v hiši, kjer je bila nekaj dni tako srečna. Ni videla, da je stara Suzanna le opazila izza kuhinjskih vrat, da odhaja.

Komaj je bila Leni odšla, se je že vrnila domov Jessica. Suzanna jo je z veseljem smehom čakala na pragu kuhinje. Jessica je takoj vprašala:

»Kje je moj mož? Ali je že doma?«

Suzanna je odkimala, potem pa vsa radostna sporočila:

»Odšla je...«

Jessica se ni mogla takoj domisliti, kdo bi bil odšel, ker je bila ravno v mislih o tem, kaj so sklenili na seji. Zato je vprašala:

»Kdo?«

»I, kdo. Tista oseba vendar. Nesla je vse s seboj.«

Jessica se je zdaj odvalil kamen od srca, toda rekla je samo:

»Dobro. A kje je moj mož?«

»Gospod doktor je odšel in dejal, da gre k bolniku. Vzel je kolo.«

»A tako? Pa ni nič dejal, kdaj se bo vrnil?«
»Nič. Ampak čudno je, da ni vzel s seboj torbe z orodjem, če je šel k bolniku, kakor je dejal.«

Suzanna je te besede posebno poudarila. Jessici pa se je zdelo, da poudarka ni zapazila. Rekla ji je:

»Glava me boli, Suzanna. Moram spet vzeti tiste kroglice, potem pojdem takoj spat. Povej gospodu, če bo vprašal po meni.«

Odšla je v ordinacijo, odprla omaro, po kateri je bil prej brskal Gerald. Bila je že tako navajena jemati zdravilo, da ni niti dosti pogledala, temveč je kar segla po znano stekleničico, vzela iz nje dve kroglici ter jih s požirkom vode zavžila...

VII.

Ves Calderbury in njegova okolica sta bila danes tako razburjena, da nihče ni niti zapazil doktorja Newcoma, kako v temi vozi skozi mesto in naprej neko žensko na svojem kolesu.

Za zdravnika je bila ta pot nenavadno in tudi malo smešna. Z Leni sta govorila samo nekaj besedi. Nikomur ni bilo posebno

dobro pri sreč. Z besedami, ki jih je zdravnik spregovoril, je hotel dekletu dajati samo poguma, vsakih nekaj sto metrov jo je vprašal:

»Kako je, Leni? Ni se treba nič bati, kmalu bova na postaji. Ali vam je hladno?«

Dekle je na ta vprašanja odgovarjalo zmeraj enako:

»Hvala gospod doktor, dobro mi je.«

Zdravnik ni hotel pokazati dekletu, da je sam zelo v skrbeh, kako se bo vse to končalo. Ljudje so bili vedno bolj nori. Pol mesta je vedelo, da je pri sebi imel Nemko. Ne bi bilo treba dosti, pa bi utegnili kdo ljudi nahujskati in jih nagnati proti njemu. Ko je popoldne šel po mestnih ulicah, je videl, da gredo za njim neki mladi ljudje in da govorijo:

»Poglej, ta ima v svoji hiši vohune. Treba bi jih bilo vse pobiti... Vohune in njega.«

Vedel je, da veljajo te besede njemu in da je vohun Leni. Vse popoldne ga je mučil nemir, da ne bi ljudje pridrli do njegove hiše.

Zato je bil srečen, da mu je uspelo dekletu odpeljati iz mesta, ne da bi bil kdo zapazil in da jo bo brez posebnih težav, če Bog da, spravil na vlak in jo postal naprej v kraje, kjer je ne bo nihče poznal. Od ondod bo pa že kako prišla v eno ali drugo nevtravno državo. Dal ji je dovolj denarja na pot, sama si pa tudi zna pomagati, saj se je skozi sama tolkla po življenju.

Ko je zagledal pred seboj postajne luči, mu je odleglo. Pritislil je pedalo in pognal z vso naglico. Kmalu je bilo te nenavadne vožnje konec. Prišla sta na postajo ravno pravi čas, da bi lepo zložno kupila vozni listek. Ko sta stopila s kolesa, je zdravnik dejal:

»Leni, boljše bo, da vi počakate tu pred postajo, jaz pa stopim do blagajne.«

Storil je tako. Ko je prišel do okenca in hotel zahtevati listek, je nenadno zaslišal za seboj mrmranje, šum in trganje. Obrnil se je, da bi videl, kaj se je zgodilo ter ošupnil. Videl je, da sta dva stražnika privedla na postajo Leni. Držala sta jo za roke.